

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 26.—
za en mesec 2.20
za Nemčijo celoletno . . . 29.—
za ostalo inozemstvo . . . 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec 2.—
V upravi prejemam mesечно . . 1.80

Sobotna izdaja:

za celo leto K 7.—
za Nemčijo celoletno . . . 9.—
za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENECE

Inserati:

Enostolpna petstvrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)

za enkrat po 3) v
za dva- in večkrat . . . 25.,
pri večjih naročilih primeren
popust po dogovoru.

Poslano:

Enostolpna petstvrsta po 60 vin.
Izhaja vsak dan, izvenoma ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.

Redna letna priloga vojni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
vošne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Siloviti boji na ruski bojni črti. - Vsi laški protinapadi krvavo odbiti. - 2200 Lahov ujetih. - Naš podmorski čoln potopil italijansko križarko. - Nezaupnica Salandri. - Velik požar v Brusnicah.

Salandra odstopa.

Nezaupnica Salandru.

Curih, 11. junija. (K. u.) V včerajšnji seji italijanske zbornice je izjavila zbornica Salandru povodom razprave o začasnem proračunu s 197 proti 158 glasovom nezaupnice. Pričakuje se, da Salandrova vlada odstopi. Razpravo je uvedel Salandra z obširnimi pojasnilom mednarodnega in vojaškega položaja.

Salandrov govor o položaju.

Curih, 11. junija. (K. u.) Italijanska zbornica je pričela včeraj v navzočnosti približno 450 poslancev razpravljati o začasnem proračunu. Ministrski predsednik Salandra podal sledečo izjavo:

V zgodovinsko težavem trenutku.

Razprava zakonskega načrta glede na začasen proračun 1916/17 obsega vso politiko vlade, v sedanjem zgodovinsko važnem trenutku ji gre velika važnost. Zakladni minister bo govoril o izrednih finančnih ukrepih, druga gospodarska in upravna vprašanja bodo pojasnjevali, ako se pokaže potreba, ministri resortov. Glede na upravičeno pričakovanje zbornice smatra vlada kot potrebno, da poda neglede na dosedanje navado pojasnila o mednarodnem in o vojaškem položaju.

Smeri zunanje politike.

Pred dvema mesecema je zbornica z zelo veliko večino pritrdila poročilu zunanjega ministra Sonnina o smereh naše mednarodne politike. Te smeri se od takrat niso izpremenile, ker za to ni bilo nobenega povoda. Smemo trditi, da je lojalna in delovna skupnost z našimi zavezniki v tej kratki dobi dovedla do popolnoma enotnih nazorov, kar se kaže s krepko kooperacijo. Dolga in težka vojska, ki je tako pravična, da je ne more nihče obžalovati, komur je kaj na boju za neodvisnost kulturnih narodov, ki se je zato prevzela z vsemi vojnimi preizkušnjami, da se doseže zmaga z vedno bolj izpopolnjujočo se slogo duhov in orožja. Deliti moramo s svojimi zavezniki veselje in žalost in smo ju delili. Moramo, kar velja še več, skupno uporabljati neposredne in oddaljene smotre in orodja vojske, katerega uporaba prekaša vsako človeško previdnost in to se zdaj godi. Dajali smo in dobivali z enako darežljivostjo vsakovrstno podporo.

Salandra o silovitem našem napadu.

Silovit napad sovražnika na našo bojno črto, ki veže zelo velik del njegovih sil, je omogočil zmagovit naval našega ruskega zaveznika proti skupnemu sovražniku. Upajmo, da zdaj sovražnik svojega ugodnega stališča osrednjih postojank ne bo mogel hitro izrabiti. Dogodki, kakor se razvijajo, dokazujejo, da veleva najvišja in trajna potreba sloge, ki postaja vedno dragocenejša. Sloge se mora izražati tudi v manjših, a zelo važnih ukrepih gospodarskega in finančnega značaja.

Posvet v Parizu.

Te dni v Parizu sklicanega posveta se bo udeležil od italijanske vlade finančni minister. (Porogljivi klici na levici.) Na tem posvetu se namerava, kar zbornica zna, sklepati o končni pogodbi glede na gospodarske ukrepe mednarodnega značaja, ki bodo koristili med vojsko. Proučevalo se bo tudi, s kakšnimi sredstvi naj se doseže za bodočnost tesno gospodarsko sodelovanje. Odločilo se pa o tem ne bo nič, preden ne bodo parlamenti zveznih narodov razpravljali in sklepali o po posvetu predlaganih predlogih.

Salandra proti razširjevalcem vznemirja-jočih vesti.

Vlada, ki smatra, da je njena prva dolžnost, gojiti duha v deželi in mu vdahniti popolno zaupanje v se in v bojne sile, ki so pripravljene, da se branijo in vojskujejo s sovražnikom na suhem in na morju;

umeva, da bi postopala napačno, če bi varala deželo o menjajočih se fatalnih dogodkih tako velike vojske in če bi deželi ne predstavljala vojaškega položaja takega, kakršen je v resnici. Le tako se more onemogočiti škodljivo, četudi nezavestno delo razširjevalcev hipnih vznemirjajočih in žalostnih novic, ki ubeže tem ložje preprečujočim in kaznujočim odredbam, ker se, žal, ne nahajajo samo med množico ljudstva, marveč celo v najvišjih socialnih in političnih krogih. (Veliko odobravanje.) Tako škodljivo delovanje se mora popraviti in zadušiti z neposrednim in močnim protinastopom okolice.

Salandra o laških porazih.

Medtem ko smo namerili svoj najmočnejši in najodločnejši napor proti vzhodu, da premagamo vztrajen odpor, katerega stavijo ovire in že dolgo časa pripravljene obrambne utrdbe, da bi dosegli tiste teritorialne smotre, ki so v neposredni zvezi s končnimi smotri vojske, je pripravil sovražnik, ki je izrabil tišino na ostalih bojiščih, proti nam močan napad tako, da je nakopičil v zagodbi Tridentinskega veliko izbranih čet in strašno množino topov. Očividno se je sovražnik odločil za napad na črto doline Lagarine in visokih planot ob Brenti, ker se je tu opiral na utrdbe Tridentinskega in sosednje zemlje, kakor tudi radi manj vrednih naših tamošnjih obrambnih postojank radi skrajšanega ozemlja gora in ker bi morebiti tudi ogrožal spodaj ležečo planoto. Ta točka je najbolj ranljiva na meji, ki se je določila leta 1866., ker našemu dednemu sovražniku vedno, kadar se mu ljubi, odpira duri v našo hišo. (Splošno godrnjanje. Klici: Zakaj niste duri zaprli?) Opisane neugodne okolnosti so omogočile sovražnemu napadu prve uspehe, ki jih ni mogoče tajiti. Možalo se pa mora priznati, da bi se ta postojanka, ako bi jo bili bolje branili in če bi se bili bolje pripravili na napad sovražnika, vsaj več časa držala in da bi se bilo sovražno prodiranje zadržalo bolj v gorovju od dežele proč. (Glasno godrnjanje. Klici: To je obtožba!) Umevam, da je to napravilo boleč vtis v deželi, ko se je izvedelo, da je po enoletni vojski izven deželne meje stopil sovražnik na sicer kratek, a svet kos naše dežele, ker je vsak kos domovine svet. Toda nahajamo se zdaj že v četrtem tednu, ko se je pričel vroč boj; reko zasedbe je zadržalo hitro zbiranje ljudi in sredstev, tako da je sovražnik po svojih prvih, prelahkih uspehih mogel prehoditi le kratko pot. Kakor stoji zdaj stvari, bi bilo predrzno, če bi se trdilo, da je že premagan kritičen trenutek, ker sovražnik, katerega zadržuje junaška obramba kril, se pripravljala na naše osrednje postojanke na zelo močnega napor, katerega konec pa lahko z mirno zavestjo pričakujemo. Nasprotnik ne bo uspel nasproti številnim, bogato preskrbljenim silam, katere smo mu postavili nasproti. Naravne pomanjkljivosti postojank, v katerih se mora razviti naša obramba, bo nadomestil nepremagljivi duh naših vojakov, njih odurna moč nasproti naporom in njih neustrašljivost. (Splošni, navdušeni živio-klici armadi.)

Salandra svetuje, naj poslanci obiščejo bojišče.

Kdor med vami, gospodje, obišče ozemlje, kjer se vojskujejo in kjer se z zgledno odločnostjo pripravljajo bodoči dogodki, se bo vrnil gotovo domov, kakor sem se jaz, z pogumujočim vtisom in bo sporočil domovini iskro tiste odločnosti, požrtvovalnosti in zavesti zaupanja, ki preveča duše njenih najboljših sinov, od voditeljev do vojakov, ki se vojskujejo in ki umirajo. (Ponovni splošni klici: Živio naši vojaki!)

Zbornici priporoča laški ministrski predsednik zmernost.

Če boste, cenjeni tovariši, zahtevali še obvestil, sodb in pojasnil, jih bo podala

vlada v popolnem obsegu in resnično; izpreminjala ne bo nobene resnice, a v tisti meri, ki po njenem mnenju ne bi škodovala koristim dežele. Sploh ne more nihče žele, da bi koristile naše razprave sovražniku. Kakor v drugih parlamentih, bo tudi ta zbornica, o čemur ne dvomim, poznala meje, katerih se mora držati naša razprava.

Neomejena je pa njena pravica do kritike, in če hočete, lahko obsodite vlado, ki mora z vsemi silami delati na to, da dobita armada in mornarica sredstva, ki jih potrebuje, da dežela prenese težko izkušnjo.

Salandrovo labudovo petje.

Če, gospodje, danes ne sodite, kakor ste že večkrat, da je vlada kos svoji nalogi, morate po ustavi pri poklicanem mestu provzročiti, da jo hitro nadomesti z drugo. Nihče nam ne bo mogel odrekati vsaj edine slave, da smo dali domovini z absolutno vdanostjo in z odkritosrčnostjo vse, kar smo imeli dušnih in naravnih sil in posebno ljubezni. (Pritrjevanje na desnici in v središču.)

Kako so vrgli v italijanski zbornici Salandru.

Curih, 11. junija. (K. u.) Iz italijanske zbornice: Ko je končal ministrski predsednik Salandra svoj govor, so se pričeli poslanci zbirati v gručice; posvečevali so se o govoru. Veliko poslancev se je potem odreklo besedi.

Vojska se je napovedala prehitro.

Socialist Graciani je izjavil, da vlada ne zasluži zaupnice; ker je pričela in vodila vojsko z najtežjimi političnimi, vojaškimi in gospodarskimi napakami. Vojska se je gotovo prekmalu napovedala. S pristopom k londonski pogodbi je poizkušala vlada popraviti svoje napake, a tudi ta korak je bil slab. Mesta sedanjih ministrov morajo zasesti novi ministri, katerih preteklost je taka, da niso vezani, ki bodo mogli računati na slogo naroda in ki bodo krepko in modro delovali.

Italija mora zmagati.

Republikanec Pirolini je nato napadal ministrstvo in zbornico. Rekel je, da italijanski narod ne sme biti premagan. Vse sile in vse struje naroda morajo biti zastopane v ministrstvu.

Salandra se brani proti očitku, da je ovajal vojno vodstvo. — Zbornica postane nervozna.

Ministrski predsednik Salandra je nato z ozirom na izvajanje poslanca Pirolinija izjavil, da v svojem govoru ni nameraval zbornici vrhovnega vojnega vodstva ovajati ali cenzurirati; podal je le sodbo vojnega vodstva samega o položaju.

Med Salandrovo izjavo je postajala zbornica zelo nervozna, pričeli so klicati: »Glasujmo! Glasujmo!«

Tisti, ki so govoreli vojske, ne smejo v vlado.

Socialist Turati je opozoril, da se mora razprava vsaj toliko časa nadaljevati, dokler se ne dobe stvarna navodila novemu ministrstvu. Salandrovo ministrstvo namreč najhujše obtožujejo ravno tisti, ki so bili dve leti njegovi tovariši in ki so ga neprestano hujskali. Ti ljudje ne smejo prevzeti vlade, ker če bi šlo tako kot so zahtevali, bi bilo zavzelo pustolovstvo Italije še večji obseg, dasi niso mogli niti preprečiti, da bi ne bil vdrt sovražnik v Italijo.

Radikalec Alessio prigovoduje, zakaj ni več zaupal Salandru.

Radikalec Alessio je pripovedoval, zakaj se je njegovo prejšnje zaupanje v vlado izpremenilo po izpremenjenem položaju v nezaupljivost. Ministrstvo je slabo gospodarilo, to dokazuje, ker je moral o novi ruski ofenzivi poročati,

da varuje Italijo. Tudi vrhovno vojno vodstvo, žal, po enem letu vojske ni izprevidelo, da bo in kje da bo napadel sovražnik. Zdej je potrebna taka vlada, ki bo zbrala vse sile naroda.

Luciani predlaga zaupnico Salandru.

Pristaš vlade, poslanec Luciani, je nato predlagal: Zbornica, ki zaupa delovanju vlade, pritrdjuje zakonskemu načrtu o začasnem proračunu.

Salandra zahteva posebno glasovanje o zaupnici.

Salandra je nato prosil zbornico, naj glasuje o predlogu v dveh delih, in sicer pred vsem o prvem delu, ki izraža izrecno vladi zaupnico. Po izidu tega glasovanja namerava vlada uravnati svoje postopanje. Kar tiče rešitve zakonskega načrta o začasnem proračunu, je to državna potreba, ki je popolnoma neodvisna od sklepov, ki jih bo morala morebiti skleniti krona.

Govorniki strank o stališču nasproti Salandru.

Ko je več poslancev označilo svoje stališče nasproti načinu glasovanja, je izjavil radikalec Girardini, da kot poslanec Vidma in Furlanije zaupa v končno zmago in da občuduje italijanske vojake, v imenu radikalcev pa mora zahtevati, da so zastopane v vladi vse stranke domovine. Demokrat levica Leonardo Bianchi je izjavil, da odreka vladi zaupnico, ker sodi, da vlada ni dovolj odločna in ker ima premalo stika z zbornico in z narodom. Nacionalist Medici je izjavil, da odreka ministrstvu zaupnico, ker sodi, da mora pokazati vlada najboljše sile in najbistrejše glave naroda, ker se le tako zagotovi zmaga. Reformni socialist Barenini je tudi rekel, da je potrebno za zmago, da boljše moči vladajo in naj zato Salandrova vlada odstopi.

Katoličan Meda je izjavil, da njegova skupina prej ko slej zaupa Salandru. Giolittijev pristaš poslanec Schaner je izjavil, da ne zaupa vladi, zato se pa morajo združiti vse sile. Dedni sovražnik mora iz mej Italije, ki bi bila smrtno ranjena, če jo v tej vojski ponižajo. Nova vlada mora izražati slogo naroda.

Pri glasovanju ne dobi vlada zaupnice.

Nato se prične glasovanje; približno 80 poslancev je zapustilo pred glasovanjem zbornico. Prvi del Lucianijevega predloga je bil odklonjen s 197, proti 158 glasovom, dva poslanca sta vzdržala glasovanja. Proti zaupnici so glasovali med drugimi Bissolati, Lucati, Sacchi, Torri in večji del zvestih pristavščev Giolittija, ki sam ni bil navzoč.

Začasen proračun se odobri do konca julija.

Ko se je naznanil izid glasovanja, je prosil Salandra, naj se glasuje tudi o drugem delu Lucianijevega predloga. Z več strani so protestirali, dokler ni končno prodri predlog vladnega pristava desničarja poslanca Rubini, ki je predlagal, naj se glasuje za začasn proračun le do konca decembra. Nekateri poslanci pristavi vlade so zahtevali, naj se o tem glasuje po imenih. Skoroaj soglasno so nato sprejeli Rubinijev predlog. Sejo so nato zaključili. Za sejo v ponedeljek obsega dnevni red le obvestila vlade, kar pomeni, da napove vlada oficijelno svoj odstop.

Italijanski kralj v Rimu.

Curih, 11. junija. (K. u.) Italijanskega kralja pričakujejo v Rimu danes zvečer ali pa jutri zjutraj. Ko pride kralj v Rim, se prično običajni posveti o načinu, kako naj se reši kriza ministrstva.

Zakaj so izjavili Salandru nezaupnico.

Lugano, 11. junija. (K. u.) Naglašajo, da so izrazili Salandrovi vladi nezaupnico, ker niso bili zadovoljni z obotavljanjem

vlade in radi njene nezadostne izjave, ki je baje grajala vojno vodstvo; očitali so ji tudi, da ni dovolj odločna; na drugi strani je pa gledala zbornica na to, da ni bila za njen nastop merodajna avstrijska ofenziva in da upa na zmago. Intervencionistična skupina najskečajnejše je zato nameravala predlagati, da je potrebna velika in močna vlada, ki bi družila vse smeri in sile domovine, da se doseže končni smoter vojske. Glasovanje je dokazalo, da stranke ne sodijo enako o Salandrovih vladah in o novih potih. Listi pišejo, naj se ustanovi takozvana narodna vlada, da tako oslabe vtis krize v sovražnem in zveznem inozemstvu.

Salandra odstopi.

Berlin. Salandrov kabinet najbrže odstopi, ker mu je zbornica izrekla nezaupnico s 197 proti 158 glasovom. Sodijo, da bo sestavil novo ministrstvo Bissolati, ki bo poveril zunanje ministrstvo Tittoniju.

Francozi o laški ministrski krizi.

Bern, 12. junija. (K. u.) Sinočni pariški listi so prepričani, da bo moralo vsako novo laško ministrstvo hoditi po potih sedanje vlade in da bo moralo izvesti vojsko do končne zmage.

Francozi zahtevajo, naj ostaneta Salandra in Sonnino ministra.

Lugano, 12. junija. (K. u.) Francoskemu časopisu italijanska ministrska kriza ni všeč. Listi, posebno »Temp«, svetujejo, kako naj se reši kriza, ne da bi se ozirali na pravico samoodločitve Italijanov. Francozi zahtevajo, naj se nadaljuje politika vlade, ki je odstopila in da naj ostaneta Salandra in Sonnino, katerima dovoljujejo, naj si pridružita druge ministre, če se že mora izpremeniti vlada.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. junija. (K. u.) Uradno.

Odbili smo napade Italijanov na več točkah naše bojne črte med Adišo in Brento.

K številu do zdaj prešteti ujetnikov v napadalnem prostoru smo iznova ujeli še nad 1600 Italijanov, med njimi 25 častnikov.

Pri tolminskem mostišču so zrušile naše čete po krepkem učinkovanju s topovi ovire in kritja dela sovražne bojne črte in so se vrnile z 80. ujetniki, med njimi 5 častnikov, z eno strojno puško in z drugim plenom.

Dunaj, 11. junija. (K. u.) Uradno.

Italijani so ponovili svoj sunek proti posameznim točkam bojne črte; povsod smo jih hitro in krvavo odbili.

Na Monte Lemerie so napadle naše čete tiste sovražne oddelke, ki so se držali blizu vrha, jih presenetile in se polastile vrha v popolnem obsegu in ujele nad 500 mož.

Naši letalci so metali bombe na kolodvor Čedad.

Dunaj, 12. junija. Uradno.

Položaj na južnozahodnem bojišču se ni izpremenil. V Dolomiti in na naši bojni črti med Brento in Adišo smo vrgli Italijane povsod, kjer so napadli. Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Dogočki na morju.

Dunaj, 11. junija. (K. u.) Uradno:

Neki naš podvojni čoln je torpediral 8. t. m. zvečer veliko italijansko pomorno križarko »Principe Umberto«, ki je imela na krovu čete in katero je spromljevalo več rušilcev; ladja se je potopila v nekaj minutah.

Dunaj, 12. junija. Uradno.

Skupina pomorskih letal je obstreljevala z vidno dobrim uspehom ponoči od 11. na 12. t. m. železniško progo San Dona—Mestre in kolodvor Mestre, zadeta je bila večkrat remiza lokomotiv, tudi na arzenal v Benetkah smo vrgli več bomb. Kljub ljetemu obrambnemu ognju so se vrnila vsa letala.

Poveljstvo mornarice.

Laško uradno poročilo o potopu transportnega parnika »Principe Umberto«.

Rim, 10. junija. (K. u.) Agenzia Stefani: Dva podvodna čolna sta napadla 8. junija proti večeru na spodnjem Jadranskem morju transport čet in blaga na treh parnikih, katere je spremljalo brodovje torpednih rušilcev. Podvodna čolna, dasi takoj napadena, sta le izstrelila svoje torpede, med katerimi je zadel eden parnik »Principe Umberto«, ki se je potopil v nekaterih minutah. Če tudi so hitro pomagale parniku druge ladje, ki so križarile, se je potopil v nekaterih minutah. Izgub še niso natančno doznali, a sodi se, da je utonila polovica vojakov.

× × ×

Parnik »Principe Umberto« so izpuštili v morje 1909; obsegal je 7833 ton; stroji 9000 konjskih sil.

Laško uradno poročilo.

Rim, 8. junija. V zgornji Valtellina so razširili naši alpinci zasedbo alpskega go-

rovja Volontari (3042 metrov), Ortlerja (3359 m) in Hochjochhütte (3530 m). V dolini Chiesa je napadel sovražni oddelček našo postojanko Scorzade na Daone; naš protinapad ga je razkropil. V odseku dolnje Adize dvoboj s topovi. Naše topništvo je razkropilo male sovražne oddelke severno od Marco (dolina Lagarina) in v Vallarsi in je učinkovito obstreljevalo sovražne baterije ob Pozzaccio. Na bojni črti Posina-Astico je delovalo od časa do časa topništvo. Na visoki planoti Sette Comuni se je nadaljevala ljuta bitka na celi bojni črti. Sovražnik je ponovil zvečer 6. t. m. po temeljiti pripravi s topovi svoje napade na naše postojanke južnozahodno od Asiago. Boj je trajal ljuto celo noč in se je končal jutraj s porazom napadalnih krdel. Včeraj popoldne je sovražnik zopet ljuto napadel naše središče in naše desno krilo. Goste množice pehote so naskočile po običajni pripravi s topovi naše postojanke južno od Asiaga in vzhodno od Val Campo Mulo, a smo jih vselej vrgli s strašnimi izgubami zanje. Na ostali bojni črti do morja nastop s topovi in običajni napadi naših oddelkov. V odseku gore Sv. Mihaela je naš dobro merjeni ogenj povzročil v sovražnih črtah požare in eksplozije.

Rim, 9. junija. V odseku doline Adize dvoboj s topovi. Naše topništvo je povzročilo požare in eksplozije zalog streliva v Anghebenei (Valarsa). Na bojni črti Posina-Astico so nastopila zvečer 7. junija med S. Umbaldo-Velo-d' Astico zbrana krdelta sovražne pehote na napad proti Monte Brazone, a jih je takoj razkropil dobro merjeni ogenj naše pehote. Na visoki planoti Sette Comuni se ljuto nadaljuje bitka. Zvečer 7. t. m. so se razvijali ljuti boji za naše postojanke vzhodno od Val Campo Mulo do okolu 11. ure ponoči. Naša pehota je klala napadalce. Na bojni črti neke stotnije smo našli 203 mrličev. Včeraj, ko so došla nova ojačenja, je sovražnik po prejšnjem besnem obstreljevanju s težkimi topovi ponovil napad v odseku vzhodno od Asiaga in od Val Campo Muli. Alpinci in pehota so odbili večkrat sovražna krdelta z ljutimi bajonetnimi napadi. Naši so se umaknili zvečer, da se izognejo ognju s topovi, v nove postojanke, ki leže nekaj sto metrov vzhodno od prejšnjih postojank. V dolini Sugana so delovali topovi. O posrečenih napadih z naše strani se poroča iz odseka Podestagno (zgornji del doline Boit) in od črne Rienza. V Karniji in ob Soči je delovalo topništvo in so se bili ljuti boji z bombami.

10. junija. Po svojem težkem porazu in po strašnih izgubah 8. t. m. se je omejil včeraj sovražnik na ne posebno ljute akcije s topovi. V odgovor so podvezle naše čete na več točkah bojne črte protinapade in so izsilile z njimi nastop močnih sovražnih sil, na katere smo nato namerili učinkovito oženj naših topov. Nekoliko smo napredovali v zgornjem delu Vallarsa, v odseku Monte Novegno (potok Posina), v dolini Astico in na zahodnih strminah Monte Cengio. Metodično prodiranje v zgornji dolini Boite in Ansel smo nadaljevali. Na ostali bojni črti do morja običajni dvoboj s topovi, boji z bombami in mali napadi naših čet. Sovražni letalci so metali bombe v več krajev beneške ravnine; ranjenih je bilo 7 oseb, tudi nekaj škode so povzročili. Laška skupina Capronijev je obstreljevala sovražne tabore in obrambne postojanke v dolinah Assa in Astico.

Laške laži.

Dunaj, 11. junija. (K. u.) Iz vojnega tiskovnega stana: Laško dnevno poročilo 5. junija je trdilo: V dolini Daone so napadli 3. junija sovražni oddelki našo prednjo postojanko blizu Malga Staboleto. Ko so došla ojačenja, smo s protinapadom pregnali sovražnika. Glede na to pribijemo: Dne 3. junija je napadla naša poizvedovalna četa 20 mož na levem bregu Chiese pri Oraculu stoječo stražo, ki je štela 20 mož. Italijani so takoj zbežali na desni breg, enega moža so naši ujeli, drugega ustrelili in pokopali. Sovražnik ni izvedel nobenega protinapada in se od takrat ni več pokazal na levem bregu. Izgub nismo imeli nobenih. Pri Malga Staboleto še ni bilo nobenega Italijana. Dne 6. junija so poročali Italijani, da je razkropil ogenj italijanskih baterij v zgornji dolini Cordevole avstrijsko krdelo, ki je korakalo iz Pralongia proti Monte Sief. Kar so trdili Lahi, je laž.

Na fronti pri Gorici.

Sobota, dne 10. rožnika 1916.

Lah nadaljuje z obstreljevanjem naših vasi krog Gorice. Seveda ne brez žrtev od strani našega civilnega prebivalstva. Lah so pričeli zopet intenzivnejše z akcijami letalcev, kot pred vsemi večjimi dogodki. Tudi naši letalci živahno hodijo za laško bojno črto. Na celi fronti te dni močno grmenje topov.

Brezuspešni italijanski protinapadi.

Iz vojnega tiskovnega stana javljajo poročevalci z dne 10. t. m.: Med Adiško in Sugansko dolino so včeraj Italijani na več točkah napadli, pa so bili povsod odbiti. Avstrijske čete so ved tem napadi ujele nad 1600 Italijanov, vsled česar se je število od 15. maja ujetih povišalo na pri-

bližno 45.000. Pri tolminskem območju je neki avstrijski oddelček po artiljerijski pripravi napravil sunek proti italijanskim postojankam, porušil sovražne ovire in jarke in ugrabil ujetnike ter zaplenil vojni material.

Zopet dva laška generala odslovljena.

Rim, 10. junija. (K. u.) Uradno se poroča, da je odslovljen generalni major Trmbetti.

Lugano, 11. junija. (K. u.) Resto del Carlino poroča: Generalni poročnik Hugo Brusati je zapustil svoje mesto kot prvi kraljev pobočnik. Brusatija, o katerem se trdi, da je pristaša nevtralnosti Italije, so že več časa prej napadali, kakor njegovega pred kratkim upokojenega brata.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. junija. (K. u.) Uradno.

V protislovju s predvčerajšnjim dnem so se včeraj uneli zopet na celi severnovzhodni bojni črti boji, ki so bili najskečajnejše ljuti.

Med Okno in Dobronovcem smo odbili na nekem mestu 8, na nekem drugem mestu pa 5 težkih napadov, ob tej priliki so se posebno odlikovali naši vojaki 16. šlezjskega bataljona.

Močne ruske sile so po ljetem borenju potisnile ob spodnji Stripi naše čete z vzhodnega na zahodni breg.

Veliko ruskih napadov smo odbili severnozahodno od Tarnopola.

Pri Lucku so se bojevali zahodno od reke Stir.

Preprečili smo prehodne poizkuse Rusov pri Kolkah in severnozahodno od Čartoriska.

Dunaj, 11. junija. (K. u.) Uradno:

Sovražnik je pridobil predinoči s tremi polki vzhodno od Kolkov levi breg Stira. Obkoljujoči protinapad avstrijskih čet ga je vrgel zopet čez reko; ujeli smo ob tej priliki 8 ruskih častnikov in 1500 mož in zaplenili 13 strojnih pušk. Severno zahodno od Tarnopola smo iztrgali s protinapadom sovražniku višino, katero si je bil priboril z velikimi izgubami. Nad vse ljuto so se zopet vojskovali v severnovzhodnem delu Bukovine. Pritisk premočnih sovražnih sil, ki so nastopile z brezobzirno izrabo ljudi, kakršni tudi pri tem sovražniku ni zgleda, je povzročil, da smo se tudi tam razvozlati od sovražnika in da smo se umaknili.

Dunaj, 12. junija. Uradno:

V severnovzhodni Bukovini smo se ločili od sovražnika v trdih bojih zadnjih čet. Sovražno krdelo, ki je prodiralo iz Buczacza proti severozahodu, so vrgli s protinapadom nemški in avstrijski polki ujeli so ob tej priliki 1300 Rusov. Na višinah vzhodno od Wlesniewczyka se je danes jutraj v ognju naših topov zrušil močan ruski napad. Vzhodno od Kozłowa so naše poizvedovalne čete pregnale sprednjo postojanko Rusov. Severnozahodno od Tarnopola se neprestano ljuto bore. Večkrat navedene postojanke pri Vorebiovki so opetovano menjale gospodarja. Ob Ikvi in v Voliniji je bilo včeraj primeroma mirno. Zahodno od Kolkov so naše čete odbile Ruse, ki so skušali prekoračiti reko. Tu kakor povsod drugod so v brezobzirnem nastopu sovražnih množic odgovarjale tudi izgube sovražnika. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 10. junija. (K. u.) Veliki glavni stan.

Pri nemških četah se ni zgodilo nič važnega.

Berlin, 11. junija. (K. u.) Veliki glavni stan:

Nemški poizvedovalni oddelki so vdrlili južno od Kreva v rusko postojanko, katero so zrušili; ujeli so nad 100 Rusov in zaplenili eno strojno puško.

Berlin, 12. junija. Veliki glavni stan:

Nemške in avstrijske čete armade grofa Bothmerja so zopet vrgle ruske oddelke, ki so prodirali severnozahodno od Buczacza ob Stripi. Ujeli smo nad 1300 Rusov. Položaj nemških čet se v ostalem ni izpremenil.

Vrhovno vojno vodstvo.

retrograd, 9. junija. Uradno: Zahodno bojišče. Bitka v Voliniji in v Galiciji se nadaljuje. Nemci so poizkušali, da zadržijo naše prodiranje na bojni črti Pripjet. Dognani smo, da so prišle nemške sile iz pokrajine severno od Poljesja, med ujetniki je veliko Nemcev. Kljub ljetemu odporu sovražnika na več točkah napreduje naš napad na celi bojni črti od Pripjeta do rumunske meje. V mnogih odsekih je napadalo sovražnika naše konjenišvo. O podrobnostih se poroča, da je neki kosaški švadrone pri Bucku (24 km severovzhodno od Lucka) napadel sovražnik 2 topova in vzel ob tej priliki sovražniku 2 topova 8 voz streliva in 200 zabojev streliva; naši poizvedovalni oddelki so zaplenili pri Boratynu (10 km južnovzhodno od Lucka) dva 10 cm topova in ujeli 14 častnikov in 160 mož. Pri Dobratynu ob Ikvi (11 km ob reki navzgor od izliva Ikve v Stir) smo zaplenili en 10 cm top in 55 voz streliva. Poleg drugega smo zaplenili še 30 posod dušilnega plina. Naše mlade čete tekmujejo glede na hrabrost s starimi, preizkušenimi polki. Polki neke deželnoobrambovske divizije so n. pr. vrgli z odločnim napadom sovražnika čez Stir in so zavzele med zasledovanjem mostišče Rozijszcze (19 km severno od Lucka). Ujeli smo približno 2500 Nemcev in Avstrijcev, vzeli strojne puške in napravili bogat plen. Naše čete so prekoračile Stripo in so dosegle potok Złoty 5 km zahodno od spodnjega teka Stripe. V bojih je bil nevarno ranjen general Nikulin, ki je vodil neko naše napadalno krdelo. Število ujetnikov vedno narašča. Sovražno topništvo je obtreljevalo 7. t. m. zvečer najskečajnejše besno naše postojanke bolj severno; ponoči 8. t. m. je napadel sovražnik z močnejšimi silami. Odbili smo vse njegove poizkuse, da bi se približal našim utrdbam.

Pri kolodvoru Molodeczno je vrglo sovražno letalo 4 bombe. Pet nemških letal je preletelo Logišin (26,5 km severno od Pinska), vrgla so 50 bomb. Naši topovi so sestrelili en aparat, ki je padel v nemške črte.

Petrograd, 10. junija. Njegovo Veličanstvo vrhovni gospod vojske je sprejel včeraj sledečo brzojavko francoske ljudovlade:

»Velika zmaga, katero je priborila Rusija z dobrim operativnim skupnim sodelovanjem z generalnimi štabi zaveznikov, mogočno prispeva k skupnemu uspehu. Memtem, ko se upira francoska armada pri Verdunu hlabro in nepremagljivo proti napadom Nemcev, s katerimi so zopet pričeli, so zadali hrabri vojaki Vašega Veličanstva našim sovražnikom krvav poraz. Razveseljena po srečnem naznanilu prosi Francija Vaše Veličanstvo, naj sprejme naše najodkritosrčnejše čestitke tako Vašemu Veličanstvu kakor tudi hrabri armadi Raymond Poincaré.«

Čete generala Brusilova so nadaljevale prodiranje in zasledovanje sovražnika. V boju s sovražnimi zadnjimi oddelki so prekoračile naše čete severno in južno od Lucka Stir. Oddelki, ki so prekoračili reko, preganjajo sovražnika, ki se poizkuša držati v zadaj ležečih postojankah.

V prostoru Hladki-Gebrov, severozahodno od Tarnopola, se še ljuto bojujejo za nekatere višine, ki trajno menjajo gospodarja. Belgijski oklopni avtomobili izborni služijo našim četam. Dne 10. junija zgodaj jutraj so vdrlle naše čete v Buczac. Med napadom ob Dnestru so osvojile vas Scianka (16 km južnozahodno od Jazlowic).

Ob bojni črti pri Dvini na mnogih mestih boji s topovi. Ponoči na 9. junija so pričeli Nemci v velikem obsegu delovati s topovi in z metalci min proti nekaterim pododsekom postojank pri Dvinsku. Pri Krovu in južno od Smorgona je izkušal sovražnik večkrat približati se našim postojankam, a ga je vselej pregnal naš ogenj. Ob prekopi Ojinski mestoma živahen boj s streljanjem.

NAJVEČJI DEL RUSKE ARMADE ZBRAN MED BRODYJEM IN TARNOPOLOM.

Kakor poročajo »Times«, je pisal Wiegand iz Berlina listu »World«, da se ruska ofenziva razteza na približno 200 milj dolgi črti od zahoda Brodyja do Črnovic. Največji del ruske armade je zbran med Brodyjem in Tarnopolom. Rusi so tu koncentrirali tudi skoro vso artiljerijo. Na nekaterih točkah se zdi, da imajo neizčrpne municijske zaloge. Artiljerijski ogenj

mora biti nekaj strašnega. Spominja na avstrijski predor pri Tarnovu in Gorlicah. Zdi se, da Rusi uporabljajo enako melodo.

RUSKE MNOŽICE V BESARABIJI.

Bukarešt, 12. junija. Iz Rusije došle osebe trdijo, da proti severni Besarabiji neprestano odhajajo čete, in sicer v smeri proti Lipkanom. Te čete cenijo na 300.000 mož. V Besarabiji so ceste proti severu kar posejane z municijskimi oddelki.

RUSIJA ZAKRIVILA SVETOVNO VOJSKO.

Kolin. Dr. Szeps, glavni urednik »Fremdenblatta«, je objavil v »Köln. Ztg.« članek, v katerem pripoveduje, da je obiskal 30. junija 1914 angleškega veleposlanika Bunsena, ki je rekel, da je položaj resen, a da brezupen ni. Tako optimistično, kakor pred dvema dnevoma, pa več ne sodi o položaju, ker ga je obvestil njegov ruski tovariš, da je Rusija mobilizirala. Rusija je torej mobilizirala 29. junija, najbrže pa že prejšnji dan, dasi je ruski generalni štab to zanikaval in je zamenjaval car brzojavke z nemškimi cesarjem, ki je posredoval na dunajskem dvoru. To je objavil, pravi Szeps, zato, da prispeva k resnici v polemiki, kdo je povzročil vojno.

RUSKO RUMUNSKA MEJA ZAPRTA.

Frankobrod, 11. junija. Iz Bukarešte poroča »Frank. Ztg.« »Utro Russij« brzojavljajo iz Petrograda, da so ustavili ves osebni in tovarni promet med Rusijo in Rumunijo, a le za kratek čas, dokler bodo prepeljavali čete in strelivo.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 10. junija. (K. u.) Veliki glavni stan:

Na zahodnem bregu Moze smo učinkujoče nadaljevali boj s sovražnimi baterijami in z utrdami.

Naše čete so nadaljevale napade na vzhodnem bregu reke. S tridimi boji smo vrgli sovražnika na pobočju južno-zahodno od utrdbe Douaumont, v gozdu Chaptitne in na grebenu Fumin iz več postojank.

Bavarski lovci in vzhodno pruska pehota sta vzela zahodno od trdnjave Vaux močno utrdbo sovražnika na polju, ob tej priliki so ujeli posadko, katere je štela še nad 500 mož, in so zaplenili 22 strojnih pušk.

Od 8. junija dalje smo ujeli 28 častnikov in nad 1500 mož.

Nemška patrulja na Hartmannsweilerkopfu je pripeljala iz sovražnega jarka več ujetih Francozov.

Berlin, 11. junija. (K. u.) Veliki glavni stan:

Na obeh straneh Moze ljuti boji s topovi. Plen, o katerem smo poročali, ob napadu vzhodno od reke, se je še pomnožil za 3 topove in za 7 strojnih pušk. Nemška patrulja, ki je vdrla zahodno od Markircha v francoske jarke, je ujela enega častnika in 17 mož.

Berlin, 12. junija. Uradno: Nemški poizvedovalni oddelki so vdrl v Champagni severno od Perthes v francoske postojanke, po kratkem boju so ujeli 3 častnike in nad 100 mož ter zaplenili 4 strojne puške, nato so se vrnili po načrtu v lastne jarke. Živahen topniški ogenj neizpremenjen na obeh straneh Moze.

Vrhovno vojno vodstvo.

Francosko poročilo.

Pariz, 9. junija ob 3. uri popoldne. Francozi so ponoči na levem bregu Moze odbili dva mala napada Nemcev na postojanke južnozahodno od višine 304. Na desnem bregu Moze so Nemci nadaljevali svoje ljute napade na približno dva kilometra široki bojni črti vzhodno in zahodno od sedla Thiaumont. Med sedlom in gozdom Caulette so vdrl v francoske jarke, a po znatnih izgubah za nje smo ustavili vse njih poizkuse na zahodni črti. Pri Saint-Mihiel smo z ognjem pušk razkropili nemški oddelek, ki je poizkušal vzhodno od Bislee doseči francoske črte.

Ob 11. uri ponoči. Nemci so podnevi ponovno napadali naše postojanke na višini 304; dva napada so naperili na zahodni del višine, ostala dva pa proti jugozahodu. Napade je spremljalo metanje gorečih tekočin. V našem zapiralnem ognju in v ognju naših strojnih pušk so se vsi napadi popolnoma izjavili. Zelo živahno se je streljalo s topovi v celi okolici sedla Thiaumont, v gozdu Chaptitne, v gozdu Fumin in v odseku Damloup. Pehota podnevi ni nastopila. Ogenj pušk je razkropil v Vogezih močan sovražni poizvedovalni oddelek na Hartmannsweilerkopfu.

10. junija ob 3. uri popoldne. Z ročnimi granatami smo razkropili močan nemški poizvedovalni oddelek v Champagni zahodno od Mont Tetu. Obstreljevanje se nadaljuje na desnem bregu Moze v gozdu Avcourt. Topništvu obeh strani sta nadalje liuto delovali na des-

nem bregu v okolici utrdbe Thiaumont in gozdov Chaptitne in Fumin. V odseku Souville-Tavannes je bilo obstreljevanje precej ljuto, a pehota ni nastopala.

Angleško poročilo. General Haig poroča: Angleži so napadli presenetljivo sovražne strelske jarke južno od Neuve-Chapelle in so zaplenili eno strojno puško. Sicer nobenega boja pehote. Naši težki topovi so zrušili železniško postajo Saloms in so obstreljevali nekaj utrjenih krajev za hrbtom sovražnika. Na raznih točkah je zelo delovalo topništvo in so se razstreljevali podkopi.

Pariz, 10. junija ob 11. uri zvečer. V Belgiji je povzročil uničevalen ogenj našega topništva na obrežju v nemških utrdbah dva požara, katerim so sledile eksplozije. Na bojni črti severno od Verduna se nadaljuje zelo živahno boji s topovi. Pehota podnevi ni delovala nikjer na bregih Moze. Naši topovi so obstreljevali sovražne oddelke severno od vasi Douaumont. Ogenj naših strojnih pušk je vrgel v njih jarke nazaj nemške oddelke v Vogezih južno od Col St. Maru, ki so se približevali po besnem obstreljevanju našim črtam.

Belgijsko poročilo: Izvzemši navadnega delovanja s topovi nič posebnega.

Pred Verdunom.

Geni, 12. junija. Pariški »Eclair« poroča z verdunskega bojišča, da Nemci z najtežjimi topovi obstreljujejo fort Tavan-nes, ki leži južno od Vauxa. Nova črta pred Verdunom je kljub izdatnemu nemškemu artiljerijskemu učinkovanju še nedotaknjena.

Francoski poslanec Coutant med pogrešanci na bojišču.

Bern, 12. junija. (K. u.) »Temps« poroča: Od kar so bili boji pri Cumieres, pogrešajo poslanca departementa Seine Henry Coutant, ki se je nahajal na bojišču kot poročnik.

Hervé prerokuje.

V »La Victorie« piše Hervé glede na padec Vaux: Naši listi trde, da niso razvaline Vauxa nič vredne. Trdim, da je narobe res; saj so naši že tolikokrat predbacivali tem listom, da lažejo. Padec Vauxa boli, ker dokazuje, da napadajo Nemci hrabro in močno in da počasi napredujejo. Končno pravi Hervé, da se bo Verdun še držal, ker se more pričeti prodiranje v zadnjem trenutku drugo. Sončno stavi Hervé, da se bo nahajal Verdun 1. avgusta še v rokah Francozov.

Francoska zbornica.

Pariz, 9. junija. (Kor.) Kakor poroča »Petit Parisien«, se bo vojni odsek v eni prihodnjih sej baval s predlogom poslanca Sixte Quenina, da naj se duhovniki, ki so se doslej uporabljali kot sanitetno moštvo, uvrste v frontne čete.

Vojni posvet v Londonu.

Pariz, 11. junija. (K. u.) »Agence Havas«: Min. predsednik Briand in general Joffre sta došla v London z vojnim ministrom Roques, s trgovskim ministrom Clémentel in z ministrom Denys-Cochin. V palači Buckingham sta jih sprejela kralj in kraljica. Briand, Roques in Joffre so se udeležili vojnega sveta, v katerem je predsedoval Asquith. Posveta so se udeležili tudi prvi lord admiralitete Balfour, zakladni kancler Mac Kenna, kolonijalni minister Bonar Law, municijski minister Lloyd George ter generala Robertson in Haig. Obe vladi sta v vojnem posvetu bili popolnoma edini glede na različna vprašanja.

Samouprava Irske.

London, 11. junija. (K. u.) Reuter: Lloyd George je predlagal glede na rešitev irskega vprašanja, naj se takoj upelje homerule (samouprava Irske), a s sledečimi omejitvami: Irski člani angleškega državnega zbora obdrže vsi svoje sedeže. Šest grofij dežele Ulster ostane podrejenih neposredno državni vladi. Državni posvet bo sestavljen po vojski z zastopniki vseh dominijev, ki bodo sklepali o vprašanjih bodoče vlade države z izločitvijo irskega vprašanja. Narodni svet je soglasno protestiral proti nadaljevanju vojnega stanja in je zahteval, naj se postopa z vsemi ujetniki upora kakor se postopa z vojnimi ujetniki.

Dogodki na Balkanu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. junija. (K. u.) Uradno. Naš ogenj je razkropil ob spodnji Vojuzi italijanske patrulje.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Bolgari Srbom.

Sofija, 11. junija. »Echo de Bulgarie« piše o načrtih entente, ki hoče zadnje ostanke srbske armade porabiti za prednjo stražo proti Bolgarom: »Ententa je pogubila celo Srbijo in sedaj se prav nič ne obotavlja in žrtvuje zadnjega Srba. Toda Srbi čutijo instinktivno, da je njihova usoda nepreklicno zapečatena. Svojo vojaško dolžnost so izpolnili do zadnjega in zdaj

imajo samo še to dolžnost, da mislijo na bodočnost svojih družin, žen in otrok, ki jih s hrepenjem pričakujejo. Mi smo pripravljene Srbe sprejeti kot prijatelje ali sovražnike, kakor bodo pač sami postopali. Če opuste nesmotren boj, tedaj zopet lahko vidijo svoje vasi, polja in vse, kar jim je pri srcu. Lahko začno zopet z mirnim delom in tako ozdravijo svoje trpljenje in pod varstvom naših zakonov zopet pridejo do blagostanja.«

Francozi zasedli otok Tasos.

London, 10. junija. (K. u.) Reuter poroča iz Aten, da so Francozi zasedli otok Tasos.

Kaj pravi grška vlada.

Atene, 10. junija. Vladno glasilo »Neon Asti« piše, da hoče ententa Grško prisiliti v vojno, toda igra je preveč nevarna, ker narod, ki bi ga gnali do obupa, bi se le težko vzdržal. Grška se noče dati prisiliti v vojno.

Grška ni demobilizirala.

Dunaj, 11. junija. Reuterjevo brzojavko je treba po vesteh iz brezpojno zanesljivega vira popraviti v toliko, da Grška 12 letnikov ni razorožila, ampak samo začasno poslala na dopust. V slučaju potrebe jih tedaj lahko zopet vpokliče. Vse pa vendar kaže, da Grška noče aktivno poseči v vojno.

Ententin pritisk na Grško.

Bern, 9. junija. (Kor.) Kakor poroča »Le Nouvelliste« v Lyonu, je grškega pristaniškega poveljnika v Solunu nadomestil francoski mornariški častnik. Obenem se je odredila zaplenba vseh grških ladij v francoskih pristaniščih.

Grška proti ententi.

Atene, 10. junija. (K. u.) »Times« poroča, da je ententa vkljub delni demobilizaciji Grške sklenila, da ostane pri svojih pomorskih odredbah.

Atene, 10. junija. »Südsl. Karr.« poroča, da z le delno demobilizacijo odkriva odločno stališče proti ententi. Ta je namreč zahtevala, da naj se Grška z armado ustavi bolgarskemu prodiranju. Tako bi Grška bila v vojni. Delna demobilizacija pomenja, da je Grška ententno zahtevo za vojaški nastop proti Bolgariji odklonila.

Ententa v Atenah.

Ženeva, 10. junija. Pariško časopisje piše skoro soglasno, da je treba Grško z brahialno silo pripraviti do pameti. Blokada je edino primerno sredstvo.

Rumunski kralj se vrnil v Bukarešt.

Bukarešt, 12. junija. (K. u.) Kralj, ki je potoval po Donavi, se je vrnil danes ponoči v Bukarešt.

Naš poslanik v Rumuniji na dopustu.

Bukarešt, 10. junija. Poslanik grof Czernin nastopi štirinajstdnevni dopust. Ta čas bo vodil posle baron Wodianer.

Turčija v vojski.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 11. junija. Uradno: Po boju, v katerem smo premagali Ruse in jih prisilili, da so se morali umakniti izpred Hanikina, so vkorakale naše čete, ki so zasledovale močne švadronne kozakov in konjenice in jih potiskale nazaj, ponoči od 8. na 9. junija v Kasri Širin.

Carigrad, 11. junija. Uradno:

Iraško bojišče: Naše topništvo je 10. junija obstreljevalo v odseku Fellahie razne po sovražniku zasedene točke. Dve sovražni topničarki, ki nista mogli pobegniti, sta zleteli v zrak, ker je eksplodiralo na krovu se nahajajoče strelivo artiljerije. Potopili smo tri velike transportne ladje, katere sta vlekli navedeni topničarki in ki so tudi vozile artiljerijsko strelivo. Popolnoma smo razstrelili štiri velika skladišča streliva, ki so se nahajala na obrežju. Eksplozije krogel v teh so povzročile požar v taboru nekega sovražnega bataljona. Tabor je popolnoma uničen. V boju s sovražnikom pri Semdnuianu smo skoraj popolnoma uničili sovražno konjenico, ki je štela nad 1000 mož; le malemu delu sovražnikov se je posrečilo, da se je rešil. Zaplenili smo živino, material za telefon in za zgradbo mostov kakor tudi veliko pušk in streliva.

Ruski poraz pri reki Zappe. — Letalni napad na Smirno.

Carigrad, 12. junija. (K. u.) Uradno: Kavkaško bojišče: V krajnih bojih na levem bregu in na desnem krilu smo ujeli več sovražnikov in smo zaplenili veliko pušk, telefonskih aparatov in materiala za utrjevanje. Boj, o katerem smo poročali včeraj, v katerem smo uničili približno 1000 mož ruske konjenice, se je bil blizu reke Zappe, južno od kraja Čevlemrek in vzhodno od kraja Amadien.

Dopoldne 11. t. m. je vrglo pet sovražnih letal približno 50 bomb v Smirno. Ubityh in ranjenih je nekaj mož, žena in otrok, nekaj hiš so porušili.

Kako je umrl Kitchener.

Strašne podrobnosti o potopu križarke »Hampshire«.

London. (Reuter.) Dopisnik lista »Daily Mail« v Aberdeenu je objavil sledeče: Parniki, ki prihajajo v Aberdeen, poročajo: Kitchener se je pripeljal s svojim štabom po železnici do skrajnega severa Škotske. Tu so se vkrcali na krov križarke »Hampshire«, ki se je odpeljala v ponedeljek okoli 7. ure zvečer. Ob obali je bil močan veter. Nesreča se je pripetila okoli 8. ure zvečer med Marwickhead in Broughhead severno od zaliva Ekail na zahodnem obrežju največjega otoka otočja Orkney. Ob 8. uri 35 minut je poročal nek patroljni čoln, da gori v bližini neka bojna ladja, a da niso čuli nobene razstrelbe; dvajset minut pozneje se je potopila križarka. Ljudje zbrani na obrežju so videli, da je izpustila križarka v morje štiri čolne, ki so se razbili ob skalah. Na morje so se odpeljale na pomoč ladje, a niso našli več niti sledi vojne ladje in nobenih mrličev. Kapitansko šalupo je vrglo morje prazno na obal. Na obrežje je bil vržen tudi velik rešilen pas, katerega se je držalo 12 mož. Bili so zelo izdelani, a nekateri med njimi so le šepetaje povedali, da je bil Kitchener na krovu vojne ladje, nato so zaspali. Na skalah so našli 60 do 80 mrličev, nekateri so bili še topli. V strašnem boju z morjem je bila nekaterim iztrgana vsa obleka s teles, drugi so izgubili vse nohte na rokah in na nogah, ko so plezali na skale.

Uradno poročilo o potopu »Hampshire«.

London, 10. junija. (K. u.) »The Times« izjavlja: Zdej je gotovo, da se potopil »Hampshire« 5. t. m. ob 8. zvečer v desetih minutah, ker je zavozil na mino. Križarka sta spremljali dve rušilki, ki sta jo zgrešili radi viharnega morja med vožnjo. Natančne poizvedbe po štirih čolnih, o katerih se trdi, da so zapustili »Hampshire«, niso ničesar dognale. Ne upa se nič več, da bi se bil še kdo rešil izven tistih dvajstih, ki so se rešili z rešilnim pasom.

S Kitchenerjem utonilo tudi 8 laških častnikov.

Rotterdam, 12. junija. Iz Londona brzojavljajo, da je s »Hampshire« utonilo 8 italijanskih generalštabnih častnikov.

Volitve predsednika Združenih držav.

Amsterdam, 11. junija. (K. u.) Reuter iz Chicaga. Republikanski konvent je proglasil za predsedstvo Združenih držav skoraj soglasno Hughesa. Progresisti so proglasili vzklikoma Rosevelta. Kandidat republikancev za mesto podpredsednika je Fairbank; Hughes je združil 919 glasov, nakar so ga kandidirali soglasno; Hughes je sprejel kandidaturu.

Chicago, 11. junija. (K. u.) Rosevelt je brzojavil konventu progresistov, da zazdaj odklanja kandidaturu za predsednika Združenih držav in da priporoča, naj se kandidira kot kompromisni kandidat senator Lodge.

Washington, 11. junija. (K. u.) Hughes je ob proglasitvi njegove kandidature za mesto predsednika Združenih držav odstopil kot sodnik. Wilson je potrdil odstop.

Hughes o Wilsonovi politiki.

London, 11. junija. (Kor. ur.) Reuter poroča iz Washingtona: O politiki Wilsona je izjavil v brzojavki s katero je naznanil, da sprejme kandidaturu za mesto predsednika Združenih držav: Odgovorno vodstvo diplomatskega zbora v inozemstvu je bilo vedno odvisno od strankarskih pomislekov. Svetu smo nudili poniževalno igro nespretnosti in zakasnenih ukrepov, ki niso zadoščali, da bi zopet pridobili tako nesrečno izgubljeni vpliv in naš prestiž. Modro govorjenje je vsled neodločnosti izgubilo svojo moč. Želim, naj se zopet izboljša naša diplomacija in dvigne na visoko stopnjo. Naj so že rojeni Američani tu ali če so poameričanjeni, naj li pripadajo katerikoli pasmi ali veri; vsi imamo le eno domovino in ne moremo niti trenutek trpeti obočevanja glede na našo lojalnost. O stališču naprednjakov se še poroča iz Chicaga: Konvent je izvolil, ko je proglasil podpredsedniškim kandidatom Parkerja, odbor, ki naj zasede vsa prosta mesta. To so ukrenili za slučaj, če bi odklonil Roosevelt kandidaturu za predsednika. Rosevelt je pozneje brzojavil, da pogojno odstopi od kandidature in je prosil, naj se o tem obvesti narodni odbor. Če odbor sodi, da bi volitev Hughesa koristila deželi, naj se smatra njegova odklonitev za definitivno.

Razna poročila.

Holandska pripravljena za vojno.

Haag, 9. junija. (Kor. ur.) Nizozemski glavni stan je razposlal časopisju dolgo poročilo, v katerem pravi z ozirom na vprašanje, ali je holandska armada zadostne



K ruski ofenzivi.

pripravljena za slučaj vojne, da lahko z zupanem gledajo vojni nasproti. Poročilo nato podrobno našteva vsa dela za oboroženje.

Poroka v štirispornosti.

»Temps« poroča: V kratkem se bo najbrž uradno razglasila zaroka angleškega prestolonaslednika z najstarejšo hčerko italijanskega kralja Jolando. Potovanje vojvoda Connaught v Rim je bilo s tem v zvezi.

Rusija zgradi 35.000 vrst železnic.

Petrograd, 11. junija. (K. u.) Petrograjski brzojavna agentura javlja: Ruska vlada namerava v bodočih petih letih početi z januarjem 1917 zgraditi v evropski in v Azijski Rusiji 35.000 vrst novih železniških prog.

Vojaške zadeve.

Odlikovanja.

Vojaški zaslužni križec 2. vrste z vojno dekoracijo je dobil divizijski poveljnik, podmaršal Hugon Kuczer. — Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo so dobili: nadporočnik 87. pp. Štefan Schomann, stotnik top. štaba Karel Petschenig in stotnik 97. pp. Franc Maurer. — Najvišje pohvalno priznanje so dobili: stotnik 10. pp. Franc Gladnig, nadporočnik 97. pp. Valter Spielhofer, poročnik 97. pp. Franc Otič, asist. zdravnik garn. bolnice št. 11 Ludvik Kramberger, nadporočnik 17. pp. Dominik Lušin, nadporočnik, poveljnik avto-kolone Bocen št. 4 Josip Gaberščik in nadporočnik polj. železnice št. 1 Josip Germ. — Zlat zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje sta dobila: voj. oskrb. oficijal pri voj. bolnici št. 7/14 Rupert Lorenčak in višji zdravnik 7. polj. top. p. Herman Lichtenegger. — Zlat zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje je dobil poročnik, prov. častnik 4. bos.-herc. p. Ferdinand Vontčina. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje sta dobila: narednik oskrb. skladišča v Gradcu Lenard Grolič in rač. podčastnik rez. bolnice št. 1 v Mariboru Filip Slavič.

Padli častniki. Kadet Glantschnig Karel, 4. dom. p.; podpolkovnik Konešeg Ivan, 58. pp.; tit. narednik, enolet. prost. Rötzel Ivan, 27. pp.

Imenovanja. Za nadporočnika avditorja sta imenovana tit. predmojster dr. jur. Franc Magjarevič in topničar Slavko Milčič, oba pri 7. polj. top. p. Za nadporočnika avditorja je imenovan nadporočnik 87. pp. Toplak Josip. — Dopust je dobil za tri mesece polk. zdravnik 27. dom. p. dr. Robida Ivan.

Velik požar v Brusnicah na Dolenjskem.

Poroča se: Niso se še zacelile rane, ki jih je zadal požar 24. junija 1911 v Gabrijah, pa bi bila kmalu zadela enaka nesreča Velike Brusnice. Binkoštno soboto ob 6. uri zvečer je zvon naznanil ogenj in preden so se ljudje zavedli, kje gori, je bilo že celo poslopje Franceta Hrastarja v plamenu in požar je skakal od strehe do strehe dalje. Bil je močan veter. Orožništvo je sporazumno z g. županom poklicalo vsa bližnja gasilna društva na pomoč. Odzvali so se mogla le iz Orehovice, št. Petra in Kandije. Najbolj se je odlikovalo gasilno društvo iz Kandije s svojo parno brizgalno, ki je delovalo in gasilo do pol 4. ure zjutraj. Zabeležiti moramo, da je grofica M. hotela gasilec zabraniti prehod preko mosta, na kar se pa gasilci niso ozirali. Usmiljenim bratom iz Kandije pa vso hvale, ker so takoj dali konje na razpolago. Na kraj nesreče je prihitel tudi naš dežel. poslanec g. Zurec ter se prepiral o škodi, ki ni majhna. Zgoraj navedenemu Francu Hrastarju je zgorelo vse; Jerneju Volčjaku je ostala samo hiša; Francu Golobu je ogenj islotako uničil vse razen hiše: vse

je pokončal ogenj posestnikom: Matiju Kranjcu, ki je bil malo prej plačal zavarovalnino, Janezu Deželanu in Francu Banu nilaj; Tomažu Lumpert je zgorel kozolec poln mrve. Sedem gospodarjem so zgorele 4 hiše in 5 drugih poslopij, razen tega 8 prašičev in 30 kokoši, mnogo vozov in drugih priprav. Škode je okoli 50.000 kron. Zažgal je otrok, ki je zakuril pred podom.

Od župnega urada brusniškega smo dobili prošnjo, s katero se obrača do č. gg. duhovnih sobratov za mile darove! Dobra srca, na pomoč ubogim pogorelcem!

Književnost.

Slovenska čitanka za državne obrtne šole. Sestavil Henrik Podkrajšek, c. r. profesor. S 45 slikami. Cena vezani knjigi 3 K 40 vin. V c. kr. založbi šolskih knjig na Dunaju. Str. 331.

Mnogo čitank imam, toda vse so namenjene za ljudske ali srednje šole, zato je njih vsebina večinoma leposlovna. Pričujoča knjiga pa je namenjena strokovnim šolam, zato je njena vsebina drugačna. Knjiga je razdeljena na deset poglavij. Prvo poglavje obsega blažilne, poučne in zabavne spise. V tem poglavju je čitanka podobna drugim svojim vrstnicam. Drugo poglavje pa že kaže, da je čitanka namenjena strokovni pouku. Naslovljeno je: »Narodno gospodarstvo« in govori o delu, kartelih in trutih, o pomenu strojev, o denarju, kreditu, zavarovanju, o bogastvu, zadrugah, mezdi, tujskem prometu in obilih. Tretje poglavje prinaša članke o zdravstvu, zlasti o obleki, jedi in pijači, o kvarnem vplivu alkohola, o odvrčanju nezdov in delavnicah, varnostnih napravah, prvi pomoči ob nezdovih in o javni skrbi za zdravje. Zelo zanimivo je četrto: zemljepisno poglavje, ki razpravlja o gospodarskih razmerah v Angliji, na Francoskem, Nemškem, Ruskem in v Zedinjenih severoameriških državah; najbolj se pa ozira na naše domače razmere ter popisuje avstrijske železnice, tursko železnico, Dunaj, Trst, Ljubljano, Postojnsko jamo, notranjsko burjo in pomorjane. Zgodovinsko poglavje (5.) nam odkriva zaveso starih časov in nas seznani z vero starih Slovanov, z zadrugami, s slovenskimi verskimi šegami, z uredbo nekdanjih obrtnih zadrug itd. Najobsežnejše je šesto poglavje: Priroda, obrt in umetnost. Prirodne sile si je človek uslužil, da mu pomagajo pri delu. Kot gradivo služijo človeku: les, kamen, malta, glina. Poleg tega potrebuje premog in kovine. O vseh teh nas poučujejo posebni spisi. Gozd nam daje les, ki ga obdelujejo tesarji, mizarji, kiparji. Lesna obrt je dokaj razvita in oskrbuje dela za domačo potrebo, višje stopi umetna obrt. Umetnost nam pojasnjujejo članki o stavbarstvu, stavnih načrtih in slogih, o slikarstvu in kiparstvu. Papir daje priliko, da je govor tudi o tiskarstvu in časnikarstvu. Moderni izumi: električna razsvetljava, brzojav, fotografija in telefon zaključujejo to poglavje. Sedmo poglavje razpravlja o državnostvu in prinaša temeljne pojme o ustavi, uredbi oblasti, o občini, volilni pravici, vojni dolžnosti in obrtnem šolstvu. V osmem poglavju gledamo vzornike na polju obrti in izumov: Fulton, Stephenson, Valvasor, Tönnies, Samassa, Peter Majdič in Iv. Mathian, nastopajo pred našimi očmi. Slovensko-nemški slovarček zaključuje delo.

V čitanki je nanizanih 149 spisov raznih pisateljev. Več spisov je posnetih iz raznih del mnogo jih je profesor H. Podkrajšek sestavil po raznih knjigah in sestavkih, ker v slovenskem slovstvu ni dobil primernih proizvodov, nekaj spisov pa je nalašč za to čitanko sestavil. Izmed pisateljev strokovnih člankov so poleg urednika, ki je nosil teže dneva, najbolj zastopani: Fran Erjavec, J. Flis, Maks Klodič pl. Sabladovski, dr. Fr. Lampe, A. Mikuš, And. Perko, Maks Pirnat, Jos. Stare,

dr. Fr. Stele, Viktor Steska, dr. A. Švigelj, Ivan Šubic, Ivan Vrhovec, dr. Val. Zun.

Knjiga je namenjena sicer obrtnim šolam, pa jo bo s pridom čital vsak naobraženec, da si svoje znanje izpopolni, zlasti ker se je urednik vedno oziral na domače razmere in nabral toliko snovi, ki zanimajo vsakega Slovenca, da je redko katera knjiga mikavnejša. Zato na uspelem delu čestitamo uredniku in slovenski mladini, za katero je v prvi vrsti določena.

Zanimanje za naše vojake je ena izmed najlepših dolžnosti vseh, ki so ostali na svojih mestih v domovini. Čim bolj zasledujemo njih dejanja, tembolj jih občudujemo, tembolj pa tudi čutimo v sebi neko potrebo, da se jim skazujemo hvaležne in da zanje skrbimo, kjer le moremo. Želimo jim zdravja in srečnega povratka. Z isto silo pa jim tudi želimo, da bi vsi ostali neokupljeni od nečistovanja, ki se — kakor znano — le prerado vtihotaplja med vojake posebno tedaj, ko se oddajajo potrebni počitki ali se nahajajo v službi za bojno črto. Naši vojaki — zmagovavci proti tolikim sovražnikom — naj bodo tudi zmagovavci nad nečistovanjem, da se neokupljeni od njega na duši in na telesu povrnejo zopet v svoje družine in tukaj ustanove nov zarod, zdrav pred Bogom in ljudmi in močan, ker bi Bog sam bil z njim. To je preiskrena želja nas vseh. Da se to zgodi, mora vsak sodelovati. Temu namenu služijo tudi knjižica »Resna beseda vojakom«, napisana od visoke duhovske strani goriške nadškofije z veliko ljubeznijo do vojakov in naše domovine. Sezi vsakdo po tej knjižici in jo pošli vojakom, naj se nahajajo kjerkoli! Knjižica stane izvod 10 vin.; 100 izvodov 8 K; še več izvodov skupaj ceneje po dogovoru. Prodaja se v Katoliški Bukvarni ter prodajalni Kat. tisk. društva (H. Ničman) v Ljubljani in Knjižarni Kat. tisk. društva v Gorici.

Primorske novice.

Pomožna akcija za Gradiško in Gradiščansko. Na namestništvu se je vršila včeraj pod predsedstvom barona Fries-Skeneja seja deželne pomožne komisije za Goriško in Gradiščansko, ki so ji prisostvovali dvorni svetnik baron Glanz in pa člani komiteja, med njimi deželni glavar Faidutti in član gosposke zbornice baron Locatelli. Namestnik je najprej poročal o pripravah, ki so bile že ukrenjene, da se v organizatoričnem in tehničnem pogledu zagotovijo izvršitev akcije za zopetno obnovo po vojni prizadetih krajev. Komisija se je nato v daljšem posvetovanju bavila s številnimi prošnjami za podporo, ki so došle iz krogov goriškega prebivalstva in goriških beguncev. Pri tem se je naglasilo načelno stališče, da se mora usoda onih sodržavljanov, ki so vsled vojnih dogodkov zašli v stiske, po možnosti olajšati, in sicer v okviru razpoložljivih kreditov za enkrat na ta način, da se prizadetim od slučajno dovoljujejo nizko obrestovana posojila, ki se odmerijo po individualnih razmerah vsakega posameznega prosilca.

Dekanijska konferenca črniške dekanije. V ponedeljek, dne 19. junija se vrši prvič kar traja vojna z Italijo zopet konferenca duhovščine črniške dekanata, in sicer v Sv. Križu. Začetek ob 10. dopoldne.

Odlikovanje. Cesar je v priznanje izbornega službovanja pred sovražnikom podelil poštnemu uradniku Hugonu Kralu zlati zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje.

Razpuščen občinski zastop v Istri. Za gerenta v Poreču je imenovan c. kr. gozdarski svetnik Bart. Fava; za gerenta v Cittanovi pa vpokojeni višji komisar finančne straže Henrik Bartosch.

Obdelovanje polja na Goriškem. Obdelovanju polja na Goriškem posveča vojaška uprava veliko pozornost. Pri obdelovanju pomagajo ruski ujetniki. Častnik za obdelovanje sklicuje toddnevno pogostokrat zastopnike občin k posvetovanju. V Sv. Križu na Vipavskem se je vršilo tako posvetovanje v nedeljo, dne 4. junija.

Iz Komna. Občina Komen je dala drugega vojnega posojila 2000 K, četrtega 3000 K. Kmečka hranilnica in posojilnica tretjega vojnega posojila 11.000 K, četrtega 10.000 K. Premožnejši posestniki so se tudi udeležili vseh štirih vojnih posojil. — Za Rdeči križ se je nabralo 1602 K 23 vin., med katerimi je 140 novih udov Rdečega križa. — Dne 19. maja t. l. so razstrelili pri Komnu italijanske bombe, ki niso eks-

plodirale, ko jih je vrgel laški zrakoplov. Teden pozneje nas je Lah zopet obiskal v zraku in vrzel dve bombi, ki so z velikim pokom razpočile — a niso prizadele nikake škode.

Doprski kip cesarice Elizabete so 10. t. m. ob navzočnosti najvišjih civilnih in šolskih dostojanstvenikov odkrili na vrtu dekleške ljudske in meščanske šole v ulici Madonna del Mare v Trstu, ki nosi ime nezabne pokojne cesarice.

Za italijanske begunce v Lipnici je izdal goriški deželni odbor »Koledar« za l. 1916, ki ga je založilo graško namestništvo. Koledar je raznovrsten in dobro urejen, pisan v laškem in furlanskem jeziku. Za slovenske begunce, ki so duševne hrane tudi potrebni, se nihče ne zmeni.

Iz Gorice. Zadnjič ste poročali o nekaterih novih žrtvah. Temu dostavljamo: Tudi na »Via Alverese« je vrzel sovražnik mnogo granat, a bilo je tam brez nesreče. To je bilo dopoldne. Ob eni in pol pa so prišle štiri granate v ulico Duomo št. 4 na dvorišče v hišo kjer ima trgovec Batjel trgovino. Ubilo je 15 let staro dekle Elizabeto Furlani iz Gorice in uslužbenko, katera je služila pri Lenasiju že 20 let, Katerino Gutzeling, doma iz Celovca, staro 36 let. V omenjeno hišo je prišlo že kakih 40 granat in bile so že tudi velike žrtve. Res se lahko pripozna goriškemu meščanstvu velik pogum, da vztraja na svojem mestu.

Zaplemba premoženja. Vojaško sodišče je odredilo proti bivšemu izdajatelju »Piccola« Teodorju Mayerju, proti municipalnemu asessorju in državnemu poslancu dr. Giorgiju Pittacco in proti tajniku ljudskega vseučilišča dr. Attiliju Tamaro — vsi v Trstu, a sedaj odsotni — zaplemba vsega premoženja in nepremičnega premoženja, ker so osumljeni zločina proti vojaški moči države po § 327. voj. k. z. in zločina po § 58. c. k. z.

Umrla je v Trstu gospa Ana Stopar. — V Trstu je umrla gospa Josipina vdova Dolenc.

Razpuščen občinski zastop. Tržaško namestništvo je razpustilo občinski zastop Soča, okraj Tolmin ter v sporazumu z deželnim odborom imenovalo za voditelja občinskih poslov trgovca Jožefa Flajs.

Gorenjopolcem, vojakom od modrozelene Soče! Večkrat se oglašajo Gorenjopolci in okoličani v »Slovencu« ter povprašujejo o svojcih, ki so jih pustili doma na desnem bregu Soče. Na podlagi pisma, ki je bilo odposlano iz »Oropa« v Italijo dne 17. aprila 1916, bi bilo stanje prebivalstva na desnem bregu Soče med Plavami in Kanalom sledeče: Gorenjopolci so bili do 15. oktobra 1915 doma. V noči od 15. do 16. oktobra so jih laški banditi odpeljali v »Oropa«, okraj Novara na švicarsko mejo. Tu je sneg pa zima doma. Aprila je bilo letos tam še polno snega. Tukaj se nahajajo tudi Gorenjevašani (Gorevžani), nekoliko Ročinjcev, med temi družina Stergar v sorodstvu z g. obč. tajnikom iz Kanala. Dalje veliko Bricev iz Cerovega in okolice. Prebivalci iz Ložic, Plavij, iz Zamedveja in del Anbovega so v Turinu. Prebivalci iz Goljevice in Kamenic so v Diano Marini, okraj Liguria. Del Anbovega, pa Skaljani in Kresteničani se nahajajo še vedno na domu ob Soči. G. Rogac iz Gorenje vasi se nahaja v Marianisi, okraj Caserta. Župnik iz Ročinja, g. Ottilij Medveš v Ventotene, okraj Napoli. Kurat iz Gorenjega polja g. Ivan Franke je v Narcio, okraj Cagliari, Sardinia. Družine iz Gorenjega polja, bivajoče v Oropa, povprašujejo o sledečih osebah, ki se nahajajo v vojski: Antonu Medvešček (Laverčev), Josipu Rahotin (Ročinčev), Andreju Goljevšček (Hrustov), Martinu Stanič, Josipu Gabrijelčič (Plavčev), Josipu Boltar (Krčmarjev), o družini Vuga itd. Gorenjopolci se torej nahajajo vsi v »Oropa«, provinca di Novara, Italia« ter pozdravljajo svoje vojaške.

— Oseba vest. Dr. Ivo Zuccon, odvetnik in deželni odbornik, se je vrnil v Pulj, kjer bo imel odslej svoje stalno bivališče.

Zahvale. Prejeli smo od tolminskih beguncev na Češkem tri dopise, v katerih



Potopljena angleška boina ladia »Queen Mary«.

se pristrčno zahvaljujejo preč. g. dekanu Rojcu, da jih je obiskal v njihovem begunstvu, jih lepo tolažil in osrčeval ter jih spovedal in obhajal. Vsi mu vedo zato najgloblje hvalo in prosijo ljubega Boga, da bi mu obilo povrnil z zdravjem in dolgim življenjem. Podpisani so begunci v Potvorovi oziroma vsi tolminski begunci na Češkem.

— Po šestnajstih mesecih se oglašil. Zopet nov slučaj, ki bo dal marsikateremu novega upanja. Te dni se je oglašil iz ruskega ujetništva Janez Vrčon iz Dobravlj na Vipavskem. 16 mesecev ni bilo od njega glasu, čeravno piše, da je pogosto pisal.

Ranjena sta bila 4. t. m. popoldne na severnem bojišču v protinapadu učitelja: Kadetni aspirant Vekoslav Črnič iz Sv. Križa-Ceste na Vipavskem in enol. prostov. četovodja Andrej Kenič iz Slavine pri Postojni.

Dnevne novice.

— Iz seje deželnega odbora kranjskega dne 10. junija 1916. Deželni glavar prebere brzojavno zahvalo Nj. Veličanstva za čestitke dežele Kranjske povodom sijajnih uspehov naših junaških armad. — Okrajni poizkusni vrt in okrajna drevesnica v Črnomlju se pod gotovimi pogoji podeželita. — Mobiliziranim učiteljem-samcem se prizna 25% draginjska podpora od polovične temeljne plače z veljavnostjo od 1. maja 1916 dalje. — Podaljšanje vodovoda za Bled in okolico v vasi Želeče se dovoli. — Zastopnikom deželnega odbora v mestnem šolskem svetu v Ljubljani se imenuje Janko Jeglič, nadučitelj v Ljubljani, namestnikom pa Avgust Pirc, učitelj na II. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani. — Zastopnikom deželnega odbora v deželnem zdravstvenem svetu za Kranjsko se imenujeta dr. Franc Dolšek, dež. zdravstveni tajnik in začasni vodja deželnih dohodnih zavodov v Ljubljani, ter dr. Ivan Plečnik, prosekter v dež. bolnici v Ljubljani. — Slovenskemu planinskemu društvu v Ljubljani se glede na izredne razmere dovoli enkratna podpora 2000 kron.

— Orožno bratstvo. Na Nemškem, na Dunaju in v Budimpešti so se v zadnjem času ustanovila pod imenom »orožno bratstvo« tri društva, ki bodo pospeševala kulturno zблиžanje vseh treh držav. Znani ogrski državnik grof Andrassy pravi v svojem oklicu, da so si vse tri organizacije na jasnem, da je kulturno delo moč, in sicer samo tako, da razvijajo iz narodnih tal poganjajoče prvotne sile. Ogrski grof ima prav in mi želimo, da to načelo res zmagaja za vse narode osrednjih sil. Pri grofu Andrassyju nas moti le to, da je še pred tremi tedni v Monakovem poudarjal, da morajo v Avstriji vladati Nemci, na Ogrskem pa Madžari. Grof Andrassy pozna v svoji državi samo en »narod«, čeprav jih je nekaj več, a ne madžarskih.

— Dva kadeta Slovence padla na laškem bojišču. Dne 6. junija 1916 je padel na tirolsko-laskem bojišču kadet Fr. Kastelic, doma iz šentvidske župnije na Dol. Zadele so ga granatne šibe v glavo in vrat. Bil je na mestu mrtve. Pokopni je študiral na kn.-škof. gimnaziji v St. Vidu nad Ljubljano. Bil je eden najboljših in najmarljivejših dijakov. Na bojišču je bil nepretrgoma 11 mesecev. Na Podgori mu je sovražna krogla prestrelila uhlje, pa čez 10 dni je bil že zopet pri polku. Za boje na Podgori in Oslavju je bil odlikovan s hrabrostno svetinjo II. razreda. Maja t. l. je pa bil za svoje hrabro in strumno vedenje povišan za kadeta. Vsi smo imeli radi vedno veselega fanta. Spavaj, dragi tovariš, sladko v Bogu, kateremu si na zemlji zvesto služil. — Padel je v bojih proti Italijanom pomožni učitelj in c. kr. kadet g. Franc Čatar. Služboval je na Gomilskem, šmartnem pri Gornjem Gradu in na Ponikvi.

— Smrt za domovino. V trdnjavski bolnici I v Tridentu je dne 10. t. m. umrl kadet Ivan Zavašnik z Glinca pri Ljubljani. Dne 31. maja ga je na tirolski fronti zadela strel v glavo. Pokopan je bil dne 11. t. m. popoldne. Lani je na ljubljanski gimnaziji dovršil maturo.

— Slovenec invalid Brešan došel iz ruskega ujetništva. — Poročila o slovenskih častnikih. Dobili smo naslednje poročila: Dne 7. junija prispevši s skupino invalidov iz ruskega ujetništva vojak 97. pp. Valentin Brešan prosi, naj bi se mu sporočilo, kje se nahaja njegova žena Katarina Brešan, stanujoča pred vojno v Paljutinu št. 72, pošta Tolmin, oziroma njegov brat Andrej Brešan, stanujoča pred vojno v vasi Čadra št. 42. Valentin Brešan piše, da se nahaja sedaj popolnoma zdrav razen majhne otekline na nogi v Mostu — Brück (Böhmen), k. k. Reserve-Spital Neues Gymnasium, kjer ostane v karanteni najbrž še cela dva tedna, kajti predpisana karantena traja 3 tedne za vojake in 1 teden za častnike. — Dalje prosi, da objavimo imena sledečih gg. častnikov Slovencev, ki se skupaj nahajajo v mestu Arzamas, nižnegorodskaja gubernija, so vsi po-

polnoma zdravi ter najsrčneje pozdravljajo vse znanee: nadpor. dr. Janko Pikuš 87. pp.; por. prof. Mirko Kmet 87. pp.; por. dr. Ivan Perne 27. d. p.; por. b. ur. Tuječ 8. d. p.; por. st. iur. Adolf Dostal 4. tir. p.; por. Srečko Brezigar 5. d. p.; por. Barle (iz Zagreba) 78. pp.; prap. abs. iur. Jaka Božič 27. d. p.; prap. abs. iur. Anton Dobnik 10. pp.; prap. žel. ur. Nanut 47. pp.; prap. st. tehn. Sprynar 45. pp.; prap. st. iur. Anton Abram 97. pp.; prap. st. mont. Boris Černe 2. r. B. p.; prap. učitelj Štraus 17. pp.; prap. žel. ur. Trtnek 27. pp.; prap. učitelj Cezar Sanci 5. d. p.; prap. st. iur. Robert Zalekar (iz Metlike) 15. pp.; kadet st. iur. Ivan Šlibar Pez. pp. Razun tega je v ujetništvu v Rusiji srečal še sledeče gospode, za katere pa ne ve, kje se sedaj nahajajo, a so drugače tudi popolnoma zdravi bili ob času, ko se je ž njimi srečal: stotnik Schmidt 17. pp.; stotnik Šufelj 17. pp.; prap. VI. Kobler 27. pp.; nadp. dr. Ivo Ples 2. r. B. p.; por. dr. Zdolšek; por. Mario Zlobec 17. pp.; por. Persič 27. d. p.; prap. Gruden 4. B. r. r.; prap. Leopold Štibil 96. pp. (Ljubljana); prap. Vidic 27. d. p. Gospod st. Josip Rus, 27. d. p., se nahaja popolnoma zdrav v mestu Kerenski, gub. Penza. — Po karanteni Valentina Brešana najbrž pošljejo na Dunaj v ortopedijski zavod, da mu po možnosti napravijo nekaj novih prstov na rokah. — V Mostu se nahaja tudi enoletni prostovoljec Ivo Metlika.

— Č. g. Jožef Krajnc. Zibiški župnik v pokopju v. g. Jožef Krajnc je nevarno zbolel. Se priporoča č. gg. sobratom in vernikom v pobožno molitev.

— Smrtina kosa. Umrl je 6. t. m. v Inomostu g. dr. Bertl Piki, c. kr. nadzdravnik in poveljnik bolniškega vlaka št. 28. Naznanila o smrti nam je pošta šele danes dostavila. — V Solnogradu je umrl Leopold Porenta, pešec 27. domobranskega pešpolka. Pokopan je bil 12. t. m. — Umrl je c. kr. četovodja Ljotze Vidrih. — Umrl je večeraj v Zagorju ob Savi g. Anton Jan, poduradnik pri rudokopu v starosti 52 let. Pogreb je danes popoldne ob 5. uri. — V Školah je nenadoma umrl tamošnji gostilničar in mesar Franc Zel. — Umrl je v Kamniku na Kranjskem, kjer se je zdravil, enoletni prostovoljec Simon Čakarun iz Splita.

— Karol vitez Pokorny umrl. Dne 6. junija je umrl na Dunaju bivši predsednik pošto-brzojavnega ravnateljstva za Štajersko in Koroško, dvorni svetnik Karol vitez Pokorny v 65. letu svoje starosti.

— Obiskovanje bolnikov v civilnih bolnišnicah in v sličnih civilnih oskrbovališčih. Deželna vlada nam je doposlala naslednje obvestilo: Vsled odredbe ministrstva za notranje zadeve se mora od 20. junija t. l. vsak, kdor hoče obiskati v civilnih bolnicah ali v vsakovrstnih sličnih civilnih oskrbovališčih kakšnega bolnika, oziroma oskrbovanca, izkazati z zdravniškim potrdilom, da je bil tekom vojne uspešno cepljen proti kozam ali ponovno cepljen, sicer mu vratarji ne smejo dovoliti vstopa v zavodove prostore. Izjeme so dopustne samo v posebno nujnih slučajih (n. pr. kadar žele od daleč došli svoji obiskati kakšnega umirajočega), toda le, če to izrečno dovoli načelujoči oziroma službujoči zdravnik v zavodu. Občinstvo se na to že sedaj opozarja, da si preskrbi pravočasno potrebno potrdilo in se tako izogne neprilicnostim.

— Težke opekline je utrpela 9. t. m. 54 let stara dekla pri baronu Lazarini, Marija Kristan v Smledniku. Ko je kuhala za prešice krmo in je pritegnila k sebi v naglici kotel, napolnjen z vrelo vodo, se je voda razlila ter jo oparila po životu. Zdravi se v deželni bolnici.

— Umrl je 11. junija nekdanji avstro-ogrski veleposlanik v Berlinu grof Szögyenyi-Marich.

— Prošnje za dodelitev vojnih ujetnikov, in sicer za poljedelska in gozdarska dela, je naslovljati na deželni urad za nakazovanje delavskih moči v Ljubljani, za obrtne in industrijske namene pa na vojaško poveljstvo v Gradcu. V obeh slučajih se morajo prošnje vlagati potom tistega okrajnega glavarstva (v Ljubljani potom c. kr. policijskega ravnateljstva), v katerega območju se nahaja dotično delovališče. — Ozir se bo jemalo samo na prošnje, na katerih je od oblasti potrjeno, da so dani vsi predpogoji za dodelitev vojnih ujetnikov v Avstriji, kakor tudi da je založena predpisana kavicja.

— Pri kopanju je utonil 14letni mlapec Jakob Lazar iz Radovljice.

— Radi nesklepnosti razpuščen občinski zastop. Štajersko namestništvo je radi nesklepnosti razpustilo občinski zastop v Gleichenbergu in imenovalo za voditelja občinskih poslov dosejane občinskega predstojnika Jožefa Wagnerja.

— Obsojeni goljufivi vojni dobavitelji. Radi zločina proti vojnim interesom je budimpeštanska kraljeva kurija obsodila restavraterja in kavarnarja Gezo Katona na pet let ječe in 800 K globe, knjigovodjo Edmunda Rozsa na šest mesecev ječe, agenta Antona Lukacs

na pol leta in agenta Ignaca Kraus in Maksa Stempler kot podnajemnika vsakega na eno leto ječe. Vse te je bilo prvo sodišče oprostilo. Čevljarju Slavacseku, katerega je bilo prvo sodišče obsodilo na 8 mesecev ječe in 2000 K globe, je kurija zvišala kazen na dve leti ječe.

Ljubljanske novice.

Ij Procesija s svetogorsko Marijo v Ljubljani. Svetogorska Mati Božja je večeraj blagoslavljala po ljubljanskih ulicah ti-sočglave množice, ki so jo deloma spremljale v močeh procesiji, deloma spoštljivo stale ob straneh. Marija je bila vsa v zelenju in belem cvetju, obkrožena od be-loblečenih deklic, ki so nosile bele lilije. V množici, ki je spremljala Marijo, smo videli mnogo goriških begunc in beguncev, katere so obile solze genotja, ko so zagledali svojo zaščitnico. Udeležba iz vsake župnije je bila izredno velika, tudi od strani moških, tako da je bila večeraj-nya procesija veličastna verska manifestacija. Med drugimi je bil zastopan po posebnem odposlanstvu tudi klub ljubljanskih občinskih svetovalcev S. L. S. in občinski odbor iz Most. V stolnici je premilostni gospod knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič imel pridigo, v kateri je poudarjal, kako dolgo so se nasprotniki pripravljali na vojno proti katoliški Avstriji. V sedanjih vojni se je očitno pokazala božja in Marijina pomoč. Naša današnja spokorna procesija in molitev ne bosta zastoj. Našo deželo in Ljubljano je obvarovala Njena pomoč. V svojem usmiljenju bo Bog prikršal trpljenje sedanjih dni. Končno je premilostni govornik vso domovino pripočil božjemu Srcu Jezusovemu in Mariji. Pri petih lavretanskih litanijah je vse ljudstvo pelo ono prelepo: »Marija, ki tebi, uboge reve«, na koncu slavnosti je pa ljudstvo zapelo cesarsko pesem. Franciskan-ki župljani so po končani slovesnosti prenesli čudodelno svetogorsko podobno domov v nieno in naše zavetišče. Upanje v naših srečih je oživel, Marija bo pomagala. Ij Dijaška in ljudska kuhinja v Ljubljani bo imela svoj občni zbor 28. junija ob 5. uri v posvetovalnici Katoliške Tiskarne. K oblini udeležbi vabi odbor.

Ij Umetniška razstava. V paviljonu gosp. akad. slikarja R. Jakopiča v Laternanovem drevoredu se je otvorila v soboto, dne 10. junija, umetniška razstava. Navzoči so bili: Deželni predsednik grof Attems in namestnik dr. Laschan s soprogo — kot zastopnika deželne vlade in dr. Zarnik kot zastopnik mesta Ljubljane. Razstava vsebuje razen pokraj in portretov nekaj kompozicij v oljnatih barvah (Jakopič, Magellič, Stern, Vavpotič), ujedenkah (H. Smrekar, Šantel), barvenih risbah (Gaspari), perorisbah in oglju (Tratnik), potem zanimive studije in osnutke ter nekaj prav dobrih kipov (Dolinar). Treba reči, da se naše umetništvo dobro razvija. Da ne tako hitro kakor drugje, niso krivi naši umetniki, marveč razmere, v katerih živijo in delujejo. Naše občinstvo se znova opozarja na to razstavo, da jo obilo poseča; tako se bo bolje seznanilo z našimi umetniki.

Ij Odlikovan Ljubljčan. Sin c. kr. gimnazijskega profesorja in šolskega svetnika Avgustina Westerja v Ljubljani, gospod Avgust Wester, kateri je dodeljen c. in kr. 21. gorskem topničarskemu polku, je bil odlikovan s časno kolajno Rdečega križa za vojno dekoracijo za neustrašeno in požrtvovalno delovanje v prid ranjencem na bojnem polju. Istočasno mu je bila podeljena diploma, vpisana dne 8. aprila 1916 na Dunaju pod št. 1049, katero je lastno-ročno podpisal Njega Visokost nadvojvoda Fran Salvator. Požrtvovalnemu junaku naše čestitke!

Ij Oddaja moke pri mestni aprovizaciji. Za dobavo moke pri mestni aprovizaciji naj se zglase: trgovci iz Ljubljane v četrtek, dne 15. t. m., peki in mokaari v petek, dne 16. t. m., in okoliški trgovci pa v soboto, dne 17. t. m., vselej ob 8. uri jutraj na mestnem magistratu, prejšnja Galletova hiša, mestna posvetovalnica.

Ij Smrt v šupl. V soboto so našli v Spodnji Šiški, na Celovski cesti št. 63 v šupi mrtvega samskega delavca Jožefa Avšiča, roj. 1860. v Šneberjih ter pristojnega v Marijo Devico v Polju. Dognali so, da ga je zadela kap. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu.

Ij Umrl so v Ljubljani: Josip Avšič, delavec, 56 let. — Risto Jandrič, pešec. — Matija Wretschko, pešec trenske divizije. — Sofija Kramar, hči železniškega premikača, 2 leti. — Gusti Salmo, šivilja, 33 l.

— Emilija Bock, soproga vpokojenega blagajnika južne železnice, 65 let. — Marija Čampa, bivša tovarniška delavka, 79 let.

Ij Izgubila se je v nedeljo na Fuzinah temnomodra otroška suknjica. Pošteni najditelj naj jo odda proti primerni nagradi Jenkova ulica 20.

Ij Izgubila se je na južnem kolo-dvoru ali pa med vožnjo Ljubljana—Kranj, črna usnjena torbica v kateri se je nahajalo več listkov, računov, vožnja legitimacija in celoletni vožni listek Ljubljana—Kranj. Kdor bi jo bil našel se prosi, da jo proti nagradi izroči potu iz Kranja Francu Wahrheit.

Ij Prstan z briljanti, ki ga je baje našel neki cigan dne 15. marca 1916 pri postajališču električne železnice v Ljubljani, in potem zastavil v neki zastavljalnici na Dunaju, je sedaj pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani. Prstan zapade dne 20. junija 1916. Kdor ga morda pogreša, naj se oglasi do 20. junija 1916 v justični palači, II. nadstropje, soba št. 107.

Pogodba med Avstrijo in Ogrsko.

Kakor se čuje od zanesljive strani je pogodba med Avstrijo in Ogrsko v celoti gotova. Gre le še za rešitev podrobnosti. Pogodba je sklenjena za 20 let, ne kot doslej na 10 let.

Slovenske žrtve za domovino.

Umrl je junaške smrti na laškem bojišču priden in povsod priljubljen mladenič Anton Jelen iz Polzele. — Martin Kodrič in Franc Kristovič od Sv. Marka niže Ptujja sta padla na ruskem bojišču. — Karl Musič in Ivan Vavpotič iz Makol na Štajerskem sta padla. Padel je častne smrti za domovino na junaškem bojišču desentnik Franc Sorko iz Maribora. — Dne 26. sept. 1915 je padel na laškem bojišču junaške smrti za cesarja in domovino M. Vončina, sin občasnoštevane posestnice iz Smolinc v župniji Sv. Andraž v Slov. gor. — Josip Zlataršek in Jurij Zdolšek, oba iz Dramelj, sta padla na laškem bojišču. — Umrla sta v celjski vojaški bolnici pešec Rudolf Šušin in narednik Josip Pfeifer. — Z laškega bojišča se poroča, da je sovražna granata odtrgala desno nogo čevljarškemu pomočniku Božidarju Ferguč. Reče je čez dva dni vsled izkrvavenja umrl. — Kot junak za domovino je padel in bil pokopan pri Gorjanskem na Goriškem 20letni Karol Kunstek iz Stermeca pri Rogatcu. — Dne 15. aprila t. l. je padel na Doberdobski planoti Janez Tumpelj, doma od Sv. Lovrenca na Dravskem polju. — Na severnem bojišču je padel Ivan Žlebnik, p. d. Martinov, doma na Rečici ob Savinji.

Z Gomilškega se poroča, da je pada na bojišču, zadet od mine kadet Franc Carter. — Podlegel je ranam v ruskem ujetništvu Mihael Perger iz Preserji pri Braslovčah. — Umrl je v bolnici v Tridentu po kratki a mučni bolezni Janez Goričan, doma iz Hotinje vasi pri Braslovčah. — Umrl je za malarijo na Tirolskem Štefan Močnik, doma v Planici pri Framu. — Franc Purčaj in Franc Korošec, oba doma iz Sv. Petra niže Maribora, sta padla na bojišču. — Janez in Martin Rampe, Franc Fideršek in Matija Kores, vsi doma iz Zetal, so padli na polju slave. — Strela je ubila na bojišču Andreja Rudolf, doma iz črešnjevske župnije. — V Adlešičih je umrl Ivan Požek, star 20 let, za boleznijo, ki si jo je nakopal pri vojaki. — Na italijanskem bojišču je padel Andrej Blatnik, doma v Zablatih na Koroškem. — V Braslovčah je na dopustu umrl za naslednji rane, ki jo je dobil na južnem bojišču Jurij Fekner. — Anton Ivanšek, Anton Polovič, Franc Furlan in Janez Sluga, doma iz Dobrove pri Brezicah so darovali svoje življenje za domovino. — Na Dobredobski planoti je padel Ignac Kardinal, doma iz Ljutomera. — Ludovik Raner in Anton Ledenik, doma iz Kamnice pri Mariboru sta padla. — Od Sv. Florjana ob Boču se poroča, da je umrl za kužno boleznijo v Ljubljani Štefan Stojšek.

Anton Germantik, 2. stotnjica, 87. pešpolka, je umrl dne 29. oktobra 1915 v Gorjanskem na Primorskem vsled rane v glavi in je ondi na vojaškem pokopališču pokopan. — V bolnišnici v Gorjanskem pri Gorici je podlegel ranam, dobljenim na bojišču, Matija Koren, doma iz rogaške okolice. — Na južnem bojišču je padel Janez Lepe, doma iz Makol pri Slovenski Bistrici. — V boju pri Gorici je padel Franc Simončič iz Zavrha pri St. Rupertu v Slovenskih Goricah. — Na Doberdobski planoti je padel Franc Sprajc, doma od Sv. Jerneja pri Ločah. — Za boleznijo, ki si jo je nakopal pri vojaki, je umrl Miško Urek, naj iz Kapel pri Brezicah.

Vsestransko trgovsko izobražena, vojaščine popolnoma prosta
prva moč špecerijske in kolonijalne
stroke s prvovrstnimi pri-
poročili, išče stalne pri-
merne službe. Pismene ponudbe naj se blagovotljivo vposlati na upravo pod 'Poslovodja 1393'.

Naročajte „Slovenca“!



Franciška Grabeljšek naznanja v imenu vseh sorodnikov, da se je ljubljena mati, teta, stara mati

Marija Grabeljšek

dne 4. t. m. ponoči preselila v boljšo večnost, v starosti 68 let.

Pogreb se je vršil dne 7. t. m. na pokopališče pri sv. Urhu.

Blag ji spomin!

Podolnica pri Horjulu,
dne 13. junija 1916.



Vsem prijateljem in znancem naznanjamo tužno vest, da je naš ljubljenski sin

Jožef Černuta

iz Loga pod Mangertom

padel 3. t. m. žestno za domovino na italijanskem bojišču.

Priporočamo ga v molitev in spomin!

Stari trg pri Kočevju-Log,
dne 13. junija 1916.

Zalujoči starši.

Zahvala.

V dnevih neizmerne bolesti in žalosti, so nam došla tolažila od toliko strani, da nam ni mogoče zahvaliti se vsakemu posebej.

Izrekamo zato na tem mestu najpriskrnejšo zahvalo vsem, ki so nas tako ljubeznivo tolažili v boleznih in ob smrti naše zlate, predobre in predrage soproge, mamice in sestre, kar nam je bilo v veliko oporo v teh težkih dneh poskušnje.

Iskrena zahvala tudi vsem, ki so spremili naše najdražje na zadnji poti v tako odličnem in velikem številu k večnemu počitku, kakor tudi za darovane krasne vence.

Gospod je dal, Gospod je vzel, ime Njegovo bodi počestveno vekomaj.

V Ljubljani, 10. junija 1916.

Zalujoča rodbina
Fras - Štubec.

Kupijo se vsakovrstne

vreče.

Obvezne ponudbe z navedbo množine je poslati na Ljubljano, poštini predal 123.

NOVO KOLO

se radi odpotovanja pod ceno prodaja. Poizve se Streliška ulica števil. 12.

Centralna mlekarina v Škofji Loki sprejme takoj izurjenega

kurjača.

Konje za klanje
kupi
Ivan Marinšek, mesar
Glinca pri Ljubljani.

Vina 20

posod od 500—700 litrov, rizling, belo-zeleni, 11% se takoj prodaja franko Ljubljana po zmerni ceni. Vzorci iz vsake posode. Vprašaj naj se pri vratarju na čela »Unione«.

Sprejme se takoj

DEČEK

ki bi imel veselje do trgovine ter primerno šolsko izobrazbo, star 15 do 16 let iz Ljubljane ali okolice. — Tvrška J. Kušan, Kranj. 1376

Očda se stalno opravljena, prijazna in zelo čist

soba

s posebnim vhomom eni ali dvema gospodima, takoj ali pozneje. Valvazorjev trg št. 7, III. nadstropje.

Kupim po visoki ceni okrogel
kostanjev
orehov
jesenov
les

Ponudbe z ceno in množino (koliko va gonov) je poslati tvrdki:

J. Pogačnik, Ljubljana

Marije Terezije cesta 13 (Kolizej).

Na ponudbe brez cene se ne ozira.

**Kosilni stroj
stiskalnica za seno
več tovornih vozov**

se prodaja

na Glincah pri „MALNU“.



Glasovirje,
pianine,
Phonola,
električne glasovirje,
Orchestrione
i. t. d.

S. KMETETZ

Ljubljana

Kolodvorska ul. 26.

Sodarji

(tudi starejše osebe) za izdelovanje sodov iz mehkega lesa za akordno delo proti dobremu plačilu se takoj sprejmejo pri tovarni barv v Dolu.

Deset sodov

kislega zelja in večja množina fine pristne slivovke

na prodaj. — Vprašanja pod ceneno števil. 14 na upravništvo tega lista. 1385 3

Želodčna tinktura

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani

stane od danes naprej 1387 3

30 vinarjev steklenica.

Prazne vreče

vsake vrste in v vsaki množini kupi in plača po najvišjih cenah trg. firma J. Kušan, Kranj, Gorenjsko. 475

Sprejme se takoj

trgovski učenec

s primerno izobrazbo pri tvrdki Franc Zure, Trebnje, Dolenjsko. 1378 5

Knjigovodja

srednje starosti, neoženjen, vojašine trajno prost, išče službe. Sprejme tudi vsako drugo tej enako delo in ob enem sposoben potnik.

Naslov: Upravništvo „Slovenca“ pod šifro: knjigovodja 1379. 1379 4



Ivanka Pikl javlja v svojem in v sorodnikov imenu prezalostno vest, da je njen predragi soprog, gospod

Dr. Bertl Pikl

c. kr. nadzdravnik in poveljnik bolniškega vlaka št. 28.

dne 6. junija 1916 v Inomostu, previden s svetimi zakramenti, v izvrševanju svojega poklica, izdihnil svojo blago dušo za domovino.

Gradec (Neutorgasse 35), 6. junija 1916.

Mesto posebnega obvestila.



Potrjim srcem obveščamo tem potom vse sorodnike, prijatelje in znance o prežalostni vesti, da je naš preljubljeni soprog, odnosno sin, oče, ded in stric, gospod

Anton Jan

posestnik in rudniški poduradnik

v starosti 52 let preminul na tragičen način. — Nepozabnega nam pokojnika položili smo dne 10. junija ob 5. uri popoldne na župnem pokopališču v Zagorju ob Savi k večnemu počitku.

Pokoj njegovi duši in prijazen mu spomin!

ZAGORJE ob Savi, 13. junija 1916.

Marija Jan, soproga, Helena Jan, mati, Josipina Ranzinger roj. Jan, Fran, mornariški podčastnik v fronti, Albina, rudniška kontoristinja, Matilda, Antonija, Slavko, otroci, Adolff Ranzinger, zet, Alojzij Jan, podčastnik v fronti, brat, Jožko in Mira, vnuka.

1295

Proda se

= lepa, enonadstropna hiša =

z 2 verandama in popolno opravo za 6 sob v prijazni vasi ob vodi pod Šmarno goro. Pri hiši je vrt in se lahko vpelje električna razsvetljava. S hišo je dobiti tudi gostilniška koncesija, edina v kraju.

Promet živahen.

Posestvo je jako primerno za letovišče tudi za večjo rodbino. Le resni kupci naj pošljejo naslov na »Poštini predal 35 Ljubljana.«

Krapina

-toplice zdravijo: protin, reumo, ischias.

1069

Najnovejše bluže za dame
A. & E. Skabernè
Mestni trg št. 10

Modni salon

Stuchly-Maschke Ljubljana

Zidovska ulica št. 3 Dvorski trg 1.

Osebo izbrane
novosti z Dunaja

Priporočila: najuspešna izbera klobukov za dame in deklica kakor tudi bogato zalogo žanirnih klobukov.

Posravnica točno in vestno.
Zunanja naročila na izbiro z obratno pošto.

Solidno blago.
Priznana nizka cena.

643